

LLIBERTAT

Periòdic comarcal d'esquerra republicana • Any I núm. 17 • Hospitalet 20 de desembre 1930

La conferència d'esquerres catalanes

Amb un optimisme afalagador, mirem nosaltres l'orientació altament democràtica de la Conferència d'Esquerres de Catalunya; amb optimisme, si, a l'ensens que amb tot entusiasme.

Veiem amb ella una gran possibilitat de mutua comprensió i de una molt probable unió dels republicans que coincideixen amb el mateix programa i per causes, podríem dir-ne estranyes, viuen separats i allunyats gairebé del tot.

Hem dit causes estranyes, les que contribueixen a aquesta separació lamentable dintre del republicanisme esquerrista de la nostra terra. Són molts els ciutadans que coincideixen, amb una lleu variació, en el mateix ideari, però els personalismes han vingut a ofegar dissortadament totes les bones intencions per a portar a terme una veritable unió.

Nosaltres voldríem que aquesta Conferència fos un aglutinat que agermanés tot un programa esquerrista i que estigués a l'altura del moment. Un programa radical, concret, amb definicions clares, sense subterfugis ni mitges tintes, i la seva estructuració fos netament democràtica, sense capdillatges ni quefatures, que diuen molt poc en favor d'una agrupació amb plena consciència ciutadana, i que han estat la causa de la desorientació que avui lamentem.

La desorientació i confusió que regna dintre el camp republicà d'esquerra, amb aquesta Conferència ha de desaparèixer, si, com és d'esperar tots hi anem amb el

propòsit de posar tota la voluntat i tot l'entusiasme en l'estructuració de la força que ha d'aplegar de la manera més democràtica possible, tot el republicanisme d'esquerra de Catalunya.

En el que fa referència al nostre Districte, els centres republicans, pocs tenen marcat un camí a seguir i un programa concret en què guiar-se. Així les forces disperses es fonen dintre una esterilitat gairebé completa, que fa molts sacrificis siguin inútils del tot.

Per la unió de tots els republicans, tots hem d'assistir a la Conferència d'Esquerres. Allí lliurament, cadascú per si, per portar-hi el seu gra de sorra, que ha de contribuir a aixecar el nou edifici que sigui baluart inexpugnable de la llibertat i del dret. L'assistir-hi no compromet a res, el que equival a dir que res ideològicament s'hi pot perdre, i en canvi molt s'hi pot guanyar en bé de la causa de la República.

Com a catalans que som, com a republicans, com a amics de la llibertat, nosaltres creiem complir amb l'imperatiu d'aquesta hora que pot ésser decisiva pel triomf dels nostres ideals. Volem la unió republicana i per això nosaltres no deixarem pas d'assistir a la Conferència d'Esquerres, i des del nostre periòdic hi cridem a tots els nostres amics i companys d'ideari del Districte i de la comarca, perquè ofereixin llur cooperació a l'obra magna d'unio de les esquerres de nostra terra.

Aquest número ha passat per la censura

En teatre i en moltes coses de la vida, el fracàs d'una obra no és pas una cosa definitiva; pot retocar-se i assolir un èxit.

Cal, doncs, ésser optimista i esperar l'èxit de la represa.

Arquitectura moderna

Conferència de l'Arquitecte Ramon Puig Gairalt

El dia 27 del mes prop-passat, Ramon Puig Gairalt, fill de nostra ciutat i arquitecte municipal de la mateixa, donà una interessant conferència en la Sala Mozart de Barcelona, dissertant sobre el tema «La nova arquitectura, estil de nostra època.»

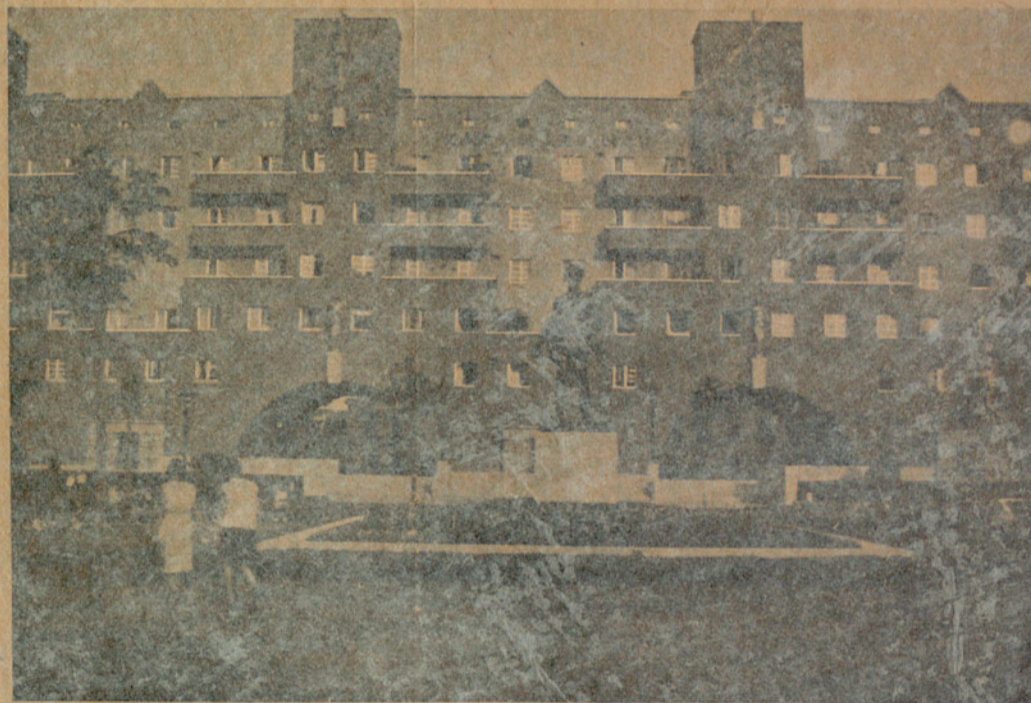
Aquesta conferència, organitzada per l'Associació d'Estudiants de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona, fou un èxit i fixà una fita en l'evolució arquitectònica al nostre país.

El local s'omplèn completament de distingida concurrència, entre la qual hi havien arquitectes, catedràtics, molts estudiants, diverses personalitats, representacions del Cercle Artístic, de Palestra, crítics d'art, molts homes de carrera, metges, advocats, enginyers, representació oficial de l'Ajuntament d'Hospitalet i molts amics del senyor Puig en aquesta ciutat, sense oblidar una brillant representació de l'element femení.

El conferenciant parlà de les lleis de l'arquitectura moderna, que són: la simplicitat i la veritat. Explicà la desorientació mundial en aquests últims anys, demostrant que estem en una època nova de l'Arquitectura, que havia estat acceptada universalment, fins a constituir un Estil.

Digué que la nova arquitectura és filla de l'espiritualitat dels pobles, com ho demostren les Exposicions de Liege, Anvers i Stockholm, totes d'estil ben definit, ço que no s'ha vist en la de Barcelona, on, com ha dit un arquitecte de Madrid, s'hi veien representats tots els estils, menys l'esperit del poble que l'ha construïda.

Demostrà com el nou art satisfà tots els problemes que han motivat els nous invents, les modernes necessitats, filles de les costums actuals, i que les causes mecàniques que han fet variar l'Arquitectura, són els nous materials emprats en construccions, com són: el ciment ar-

VIENA. • Grup de cases econòmiques "CARL MARX" d'una Cooperativa socialista

mat, l'acer, l'alumini, l'uralita, amb les seves aplicacions del vidre en gran escala i el ferro per usos diferents, com bastiments, portes interiors, etc. arribant la nova arquitectura a satisfer necessitats espirituals, com són les esglésies, modificades d'estructura a l'ensens de l'evolució de les teories filosòfiques, i les necessitats d'ordre social a l'hora de les teories socialistes, construint barris obrers, ciutats jardins i colònies d'esperit completament socialista.

Explicà també el que fou el Congrés Internacional d'Arquitectura, celebrat l'estiu darrer a Budapest, essent l'únic arquitecte català que hi assistí. En aquell Congrés—digué el senyor Puig—, s'afirmà la voluntat unànim de tots els arquitectes del món, de considerar la nova arquitectura com l'Estil de la nostra època.

Explicà el funcionament de l'Escola d'Arquitectura hongaresa, la més perfecta d'Europa, i de l'Exposició Internacional de projectes d'arquitectura, en la que hi

concorregueren oficialment vint-i-sis nacions amb dos mil cent quaranta expositors, tots amb projectes de nova arquitectura.

Acabà fent una crida als arquitectes catalans per seguir les noves tendències si no volen quedar endormiscats perdent el temps, recordant-el-hi que les obres queden en la vida com un remordiment o com un pas endavant en el camí de la glòria.

Uns llargs aplaudiments coronaren l'acte.

Durant la conferència i per major il·lustració dels concurrents, es projectaren moltes vistes d'edificacions modernes de tot el món.

En resum, podem dir que tothom sortí molt satisfet de la conferència del notable arquitecte senyor Puig Gairalt, rebent moltes felicitacions a les que hi ajuntem la nostra, ben sincera.